О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 28950

гр. София, 17.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 20 състав,** в закрито заседание на 17.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **8611** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М. М. Т. с ЕГН: [ЕГН] и постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес]. ет. 1. ап.2, подадена чрез адв. К. Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-002947 от 15.06.2026 г., издадена от полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която спрямо жалбоподателката е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2, б. а) от ЗДвП – „временно спиране на дейността до отстраняване на неизправността“. Предметът на оспорване е уточнен с молба от 16.07.2026 г., подадена от жалбоподателката, чрез процесуалния й представител

Жалбата, съдържаща и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ на основание чл. 166, ал. 4 АПК. Твърди се, че изпълнението на акта ще доведе до сериозни негативни последици, някои от които дори застрашаващи здравословното състояние и живота на жалбоподателката, тъй като М. М. Т. е възрастна жена, на която е издадено Експертно решение № от г., от „МБАЛ „Югозападна болница““ ООД - [населено място], съгласно което жалбоподателката е с 91 % ВСУ. Посочва се, че в настоящия момент Т. е поставена в обективна невъзможност да се придвижва самостоятелно до магазина, за да пазарува основни жизненоважни хранителни продукти, а също така не може да ходи и до аптеки, за да закупува медикаментите, които използва. Сочи се, че на жалбоподателката й се налага често да посещава лекари и болници, които често са извън [населено място] и предвид възрастта и състоянието й, същата се нуждае от автомобила, с който други лица я возят до там. Като ново обстоятелство представя документ от годишен технически преглед па автомобила, който не е бил съобразен от административния орган при издаване на процесната заповед и според който автомобилът е в отлично техническо състояние и същият няма монтирани допълнителни неща или системи. Посочва се, че тези нови обстоятества не са били известни на водача на МПС-то срещу, който е издаден АУАН серия GA АКТ № 5536754 от 14.06.2026, както и на актосъставителя и на издателя

на ПАМ, породи което счита, че документите от прегледа несъмнено се явяват ново обстоятелство, от съществено значение за решаването на правния спор.
В заключение се посочва, че оспорената ПАМ е издадена без основание и също така от нея са настъпили и все още продължават да настъпват труднопоправими вреди за жалбоподателката. Счита, че нито едно присъдено парично обезщетение не може да се сравнява с ценността на човешкия живот и сочи, че продължаването на изпълнението на ПАМ при тези условия се превръща в непропорционална тежест, която има санкционен характер, което противоречи на същността на ПАМ. Предвид изложеното се иска спиране допуснатото предварително изпълнение на оспорената ЗППАМ.
Административен съд - София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:
Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Няма данни за връчване на оспорената заповед (същото е посочено и в съпроводителното писмо на административния орган), поради което съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок.
Разгледано по същество е основателно.
В конкретния случай спрямо М. М. Т. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. а) от ЗДвП – „временно спиране на дейността до отстраняване на неизправността“. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия GA № 5536754 от 14.06.2026 г., срещу Е. Н. Т. за това, че виновно е нарушил разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – движи се със значителна техническа неизправност на ППС. В ЗППАМ е описано следното нарушение: на 14.06.2026г. около 00:59 ч. в [населено място] по данни на свидетелите очевидци управлява лек автомобил БМВ М5 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. М. Т. ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място] ж.к. Л. [жилищен адрес] се е движил по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и на около 20 метра след кръстовището с [улица]се установи че, автомобилът е със значителна техническа неизправност изразяваща се в монтирана допълнителна метанолова система за повишаване на мощността на двигателя. Посочено е също така, че водачът е сам в МПС-то.
По делото няма данни определената като „значителна техническа неизправност“ да е отстранена, като в случая с жалбата се твърди, че такава не е налице, което е и спорното по делото, поради което съдът приема, че действието на оспорената ПАМ не е прекратено.
Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.
Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.
Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл.

166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.
В настоящия случай искането за спиране се обосновава с твърдения за сериозни негативни последици, някои от които дори застрашаващи живота и здравето на жалбоподателката, с оглед възрастта и здравословното й състояние. Посочено е, че за жалбоподателката е невъзможно да се придвижва самостоятелно до магазина, за да пазарува основни жизненоважни хранителни продукти, да ходи и до аптеки, за да закупува медикаментите, които използва, което налага необходимостта от автомобил, с който други лица да извършват тези ежедневни грижи. Видно от представеното Експертно решение № от г., издадено от „МБАЛ „Югозападна болница“ ООД - [населено място], със срок на валидност „пожизнено“ жалбоподателката е с 91 % ВСУ, с водеща диагноза ЗАЛИЧЕНО СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССГ.
Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на посочените. В случая съдът приема, че с оглед ангажираните с искането доказателства, в т.ч. и документ от технически преглед на процесното МПС с валидност до 02.2027 г., може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Предвид заболяването на жалбоподателката и необходимостта от бърз достъп до медицинска помощ и лечебни заведения за прегледи и лечение, както и за закупуване на лекарства, предварителното отнемане на СРМПС, сериозно ще затрудни обслужването на жалбоподателката и би могло да постави живота и здравето й в риск. Отнемането на СРМПС в случая не е свързано само с обичайно предполагаемо неудобство от лишаването от автомобила, а пряко засяга сферата на жалбоподателката. Съвкупната преценка на представените доказателства и личните обстоятелства при жалбоподателката водят до извод за защитим личен интерес по смисъла на чл.166, ал. 2 от АПК.
Предвид изложеното настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл.166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, III отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-002947 от 15.06.2026 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която спрямо жалбоподателката е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. а) от ЗДвП, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: